

„...ti bánkódni fogtok, de bánkódástok örömmé fordul..., majd újra meglátlak titeket, és akkor szívetek örülni fog”... /Csia Lajos fordítása/

Jézus a búcsúvacsorán mondja tanítványainak e szavakat. Az elválás szomorúsága van-e ezekben a mondatokban vagy a sorsuk alakulásának előrevetítése?

Sokszor hallani ilyen vigasztaló szavakat: – Ne aggódj, nem lesz semmi baj! Jézus reálisan azt mondja: lesz „baj”, jajveszékelnétek, de ha újra találkozunk, örülni fogtok!

Bánkódás-szomorúság – fájdalom – szülés – szenvedés – öröm... Gondolkodjunk ezeken a szavakon! Miért? Hogyan? Mikor ér el hozzánk? Vajon kibírjuk-e?

Enyhének találom itt a „bánkódás, szomorkodás” szavakat, bizony fájdalom lesz keményen. A szüléskor is: az anya nem „bánkódik, szomorkodik”, hanem szenved, fájdalmak kínozzák!

Vajon mindig van öröm a fájdalom után? A szülés–születésnek mindig élet-öröm a vége?

Akit Isten nagyon szeret, azt megpróbálja, sok szenvedést mér rá! – mondják. Nem gondolnám! Sz szenvedünk, testi-lelki fájdalmaink vannak, mert emberek vagyunk. A szerető Isten és Jézus, az Ő Fia viszont segít minket abban, hogy elviseljük, feldolgozzuk azokat, és edzetten, megerősödve kerülünk ki belőle. Akkor lesz örömünk!

Jézus megmondta, mi vár a tanítványokra. Ha Vele élünk, nekünk is az lesz a sorsunk. Bízunk Benne, s akkor ÖRÖMÜNK lesz!

Szekeresné Ági, Pécel